

ALEKSANDAR SRB – BIOGRAFIJA

- Rođen 1978 godine u Beogradu
- Diplomirao vajarstvo na Akademiji Lepih Umetnosti u Beogradu, u klasi prof. Vladimira Komada, 2003 godine.
- Učestvovao na preko 20 kolektivnih izložbi
- Član ULUPUDS-a od 2004 godine i ArtKvarta od 2007 godine

Adresa : Bulevar Nikole Tesle 42, 11080 Beograd
Telefon: 011/3591-868 i 063/7049659

SAMOSTALNE IZLOŽBE :

2008 - «Žene novog vremena I», «ART@ART» galerija, Studentski kulturni centar, Beograd

VAŽNIJE KOLEKTIVNE IZLOŽBE:

- 2001 - Godišnja izložba studentskih radova A.L.U, U.P. "Cvijeta Zuzorić", Beograd
- 2002 - Izložba vajarskog simpozijuma studenata A.L.U, Galerija "Meander", Apatin
 - Oktobarski likovni salon, Centar za kulturu, Kovin
- 2003 - Izložba vajarskog simpozijuma "Drvo", Jugoslovenska galerija umetničkih dela "Andrićev Venac", Beograd
 - Izložba vajarske sekcije ULUPUDS-a, "3D ART", Mala galerija ULUPUDS-a, Beograd
 - Izložba "Umetnost i zavarivanje", Beogradski sajam, Beograd
 - "XII izložba malog formata", Galerija Kulturnog Centra, Šabac
- 2004 - 36. Majska izložba ULUPUDS-a – Muzej "25. Maj", Beograd
 - Studentski vajarski simpozijum – Galerija 73, Beograd
 - Zemunski jesenji salon, umetnička galerija "Stara Kapetanija", Zemun
 - Novembarski salon, galerija "Maržik", Kraljevo
- 2005 - Izložba vajarske sekcije ULUPUDS-a "3D ART", Mala galerija ULUPUDS-a, Beograd
- 2006 - Izložba "Drvo" povodom Dana Evropske Baštine, Kazamati vojnog muzeja, Beograd
- 2007 - 39. Majska izložba ULUPUDS-a "Ubrzanje", Javno kupatilo na Dorćolu, Beograd

SIMPOZIJUMI I KOLONIJE:

- 2002 - Apatin, Vajarski simpozijum studenata, "Brodogradilište"
- 2003 - Apatin, Vajarski simpozijum studenata "Drvo", Fabrika nameštaja "Dunav"
- 2004 - Apatin, Vajarski simpozijum studenata (metal -- keramika), Fabrika "Metalac" i fabrika silikatne opeke "Rapid"

NAGRADE:

- 2003. - Plaketa ULUPUDS-a za rad «Posuda», na izložbi "Umetnost i zavarivanje", Beograd

ART@ART Galerija
ALEKSANDAR SRB
Žene Novog Doba

13 – 25. februar 2008

Mrtva priroda

ALEKSANDAR SRB ŽENE NOVOG VREMENA I

U potrazi za emocijom i kvalitetnom međuljudskom komunikacijom, Beograđanin Aleksandar Srb se, kao i drugi, permanentno suočavao sa složenom problematikom jednog užurbanog i mnogim teškoćama opterećenog društva... Godine koje su iza nas, učinile su svoje, uz evidentne posledice i promene u društvu ali i pojedinačno. Promena etičkih vrednosti, naglo raslojavanje u društvu, talas primitivizma, nagnala je mnoge pojedince na ivicu ličnog, duhovnog i kreativnog ponora. Brzina, egzistencijalna groznica, neizvestnost, egoizam, učinili su svoje. Kriza identiteta, rodnog statusa, braka, porodice, evidentno su promenili sliku savremenog društva, status i međusobni odnos pojedinaca, predstavnika oba pola...

Kako se usred ovih prilika i realnosti snaći, udenuti, naći lični put do svima potrebnog samoostvarenja i sreće? Kako ostvariti svoj, individualno obojen iskaz u umetničkoj praksi? U beskrajnu mogućnosti agresivnih, savremenih informacionih, komunikacionih tehnologija koje su u potpunosti osvojile prostore umetničkog izražavanja, mladi umetnici sve lakše, iznalaze svoje forme izražavanja.

Da li su ti oblici uvek i dovoljno kvalitetni, originalni, autentični, teško je potvrditi. Takođe je nezahvalno apriori negirati sve rezultate kreativnih napora u klasičnim materijalima kao nešto «već viđeno»... Individualnost, karakter, jaka personalnost, ono snažno osobeno, na kraju presuđuju...

Vajar po obrazovanju, Aleksandar Srb je po završetku klasičnog umetničko-akademskog školovanja, istraživao, pronalazio i ispitivao svoje stavove na kolektivnim izložbama radovima u klasičnim materijalima, oprobavši se u kamenu, drvetu, metalu, poliesteru. Tematski, on se kretao u granicama klasičnih motiva, ostvarivši neka zapažena rešenja.

Svojom prvom samostalnom izložbom, umetnik se tematski upustio u opservaciju i delikatno razmišljanje o individui u savremenom društvu tj. «ženi novog doba», koja je u skladu sa mnogostруким zahtevima vremena i prilika, vođena ambicijama, dovedena do zabrinjavajuće «obezglavljenosti», umnožavanjem uloga koje bi morala da ispuni.

Da bi što plastičnije ovu tezu podkrepio, Aleksandar je realizovao radove nastale iz gotovog industrijskog proizvoda. Radi se o jeftinim modnim, ženskim - PVC, lutkama, masovne kineske proizvodnje. Na identičnim lutkama on je intervenisao – sekao, isecao, odvajao i dodavao, lepio, patinirao i farbao, dobijajući izmenjene i željene situacije, svojevrsan ready made. U želji da se distancira od klasičnog skulptorskog materijala /ali ne previše, jer ga patinira bronzanom bojom/, umetnik je pribegao ovom gotovom predmetu, poigravajući se njegovim primarnim značenjem: ženski akt, ženski torzo, portret-poprsje, toliko eksploatisan u umetnosti, kao objekat divljenja ali i želje, poslužio je u izmenjenom vidu Aleksandrovim idejama.

U savremenoj istoriji umetnosti, ready made se razvija intenzivnije još od Marsela Dišana. Jasna ideja, beg od banalnosti ili izričita namera o tome, kritičko-duhoviti angažman-aranžman pa i ciljno poigravanje kičom, imperativi su ovakve prakse. Novonastale objekte, promenjene intervencijama, umetnik će grupisati najčešće po tri u celinu – jedan rad.

Rad »Ništa loše«, zbog intervencija isecanja očiju, ušiju i usta su parafraza na poznatu vizuelnu parabolu: « Ne čujem, ne vidim, ne govorim ».

«Ženski trougao», otvoreno potencira moćni prostor između sučeljenih bista tj, evidentno ženskih erotskih oblika...

Ženski trougao

Ženski trougao

«Mrtva priroda» ili «Još živa», crnohumornim grupisanjem delova lutkinog tela: glave, noge i torzoa, pokušava da se poigra značenjem klasično primenivanog termina u likovnoj umetnosti i mogućim drugim konotacijama...

Jedno je jasno.

Prvom samostalnom izložbom Aleksandar Srb je pokazao spremnost da se izborom recikliranog materijala ali i tematski, uz elemente provokacije i dvosmislenih značenja, izbori sa nagomilanim akademskim nasleđem skulpture kao takve. Takođe, on je pokušao da razmatranjem pozicije individue, fokusirajući se za sada na jači, ženski pol u savremenom društvu, istakne sve prisutniji disbalans u onome što jesmo, treba i moramo da budemo.

Koliko je u tome postigao ubediće nas krajnji utisak na samoj izložbi.

Ivona Rajačić Barandovski, istoričarka umetnosti
U Beogradu, 16.01.2008.